

Sygn. akt VI U 366/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2019 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący sędzia Przemysław Chrzanowski

Protokolant Beata Ignaczak

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2019 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania B. W.

przeciwko (...) w W.

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżoną decyzję (...)w W. z dnia 26 czerwca 2019 roku, znak: (...), w ten sposób, że przyznaje B. W. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 8 do 15 marca 2019 roku oraz ustala, że B. W. nie jest zobowiązana do zwrotu pobranego zasiłku chorobowego w kwocie 497,20 zł wraz z odsetkami.

Sygn. akt VI U 366/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 czerwca 2019 roku, znak: (...)w W. odmówił B. W. prawa do zasiłku chorobowego, zobowiązując do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego z funduszu chorobowego od 8 marca 2019 roku do 15 marca 2019 roku w kwocie 497,20 zł wraz z odsetkami od dnia doręczenia decyzji do dnia zwrotu kwoty nienależnie pobranego świadczenia.

W treści decyzji organ rentowy podał, że w trakcie orzeczonej niezdolności do pracy, tj. w dniu 14 marca 2019 roku odwołująca wykonywała pracę wynikającą z zawartej umowy zlecenia z (...).

(decyzja z 26 czerwca 2019 roku – a/r)

B. W. w odwołaniu od decyzji wniosła o jej zmianę poprzez uznanie, że przysługuje jej prawo do zasiłku chorobowego z funduszu chorobowego za okres od 8 marca 2019 roku do 15 marca 2019 roku, a także że nie jest zobowiązana do zwrotu pobranego zasiłku chorobowego z funduszu chorobowego za okres od 8 marca 2019 roku do 15 marca 2019 roku w kwocie 497,20 zł wraz z odsetkami.

(odwołanie – k. 1)

(...)w W. wniósł o oddalenie odwołania.

(odpowiedź na odwołanie – k. 10)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 kwietnia 2016 roku B. W., prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, zawarła umowę zlecenia z (...), na podstawie której obsługuje grupowe ubezpieczenia pracownicze typu P i pakiet medyczny. Z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie ryczałtowe. W związku z tym, zobowiązana jest do zatwierdzania miesięcznego raportu przesyłanego elektronicznie do (...) S.A. Jest jedyną osobą mającą uprawnienia do dostępu do programu elektronicznego, za pomocą którego wysyłane są deklaracje miesięczne. Raz w miesiącu ma obowiązek zalogowania się do systemu (...), potwierdzenia liczby ubezpieczonych poprzez wstawienie liczby osób ubezpieczonych i zatrudnionych w firmie w odpowiednich rubrykach, w dwóch miejscach. Cała czynność trwa nie dłużej niż minutę. Taką też minutową czynność ubezpieczona wykonała w trakcie zwolnienia lekarskiego od 8 marca 2019 roku do 15 marca 2019 roku, tj. w dniu 14 marca 2019 roku.

Przedmiotową decyzją z dnia 26 czerwca 2019 roku (...)w W. odmówił B. W. prawa do zasiłku chorobowego, zobowiązując do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego z funduszu chorobowego od 8 marca 2019 roku do 15 marca 2019 roku w kwocie 497,20 zł wraz z odsetkami od dnia doręczenia decyzji do dnia zwrotu kwoty nienależnie pobranego świadczenia. (...) stwierdził, że w trakcie orzeczonej niezdolności do pracy, tj. w dniu 14 marca 2019 roku ubezpieczona wykonywała pracę wynikającą z zawartej umowy zlecenia z (...).

(dowód: zeznania odwołującej, dokumentacja załączona do odwołania oraz k. 18-20 i akta rentowe)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wskazane wyżej dowody, których wiarygodność nie została skutecznie zakwestionowana przez strony w toku postępowania.

Zgromadzone w niniejszej sprawie dowody z dokumentów Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne. Na żadnym etapie rozpoznawania sprawy strony postępowania nie zakwestionowały jakiegokolwiek dowodu, nie podniosły jego nieautentyczności. Były one zatem nie tylko spójne wewnętrznie, ale i korespondowały ze sobą, tworząc logiczną całość, dlatego też stanowiły podstawę ustalonego przez Sąd stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

Do ustalenia stanu faktycznego w sprawie przyczyniły się także zeznania B. W., które były spójne i wiarygodne. Brak było podstaw by odmówić im wiarygodności w jakimkolwiek zakresie.

Strony nie wnosiły o uzupełnienie materiału dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie była zasadność decyzji (...)odmawiającej B. W. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 8 marca 2019 roku do 15 marca 2019 roku, a także zobowiązującej ją do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego wraz z odsetkami.

Podstawą ww. rozstrzygnięcia organu rentowego jest regulacja zawarta w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity - Dz. U. z 2019 roku, poz. 645; dalej jako: ustawa o świadczeniach). Zgodnie z tym przepisem ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

W przedmiotowej sprawie Sąd ustalił, że w trakcie przebywania na zwolnieniu lekarskim, w dniu 14 marca 2019 roku odwołująca poświęciła ok. 1 minutę na wprowadzenie danych do systemu (...), polegających na potwierdzeniu liczby ubezpieczonych i zatrudnionych w firmie. Podjęcie przez odwołującą powyższych działań w trakcie przebywania na zwolnieniu lekarskim zostało przez organ rentowy określone, jako wykonywanie pracy zarobkowej w okresie orzeczonej niezdolności do pracy, a więc jako naruszenie wspomnianego wyżej art. 17 ust. 1 ustawy o świadczeniach.

Jak wynika z powyższego kluczowym zagadnieniem do rozważenia w niniejszej sprawie było prawidłowe zakwalifikowanie zachowania odwołującej w świetle regulacji z art. 17 ust. 1 ustawy o świadczeniach. Przepis ten

zawiera dwie przesłanki utraty prawa do zasiłku: wykonywanie pracy zarobkowej w okresie orzeczonej niezdolności do pracy, bądź też wykorzystywanie zwolnienia od pracy w sposób niezgodny z jego celem. Warto w tym miejscu dodać, że stwierdzenie choćby jednej z tych przesłanek wystarczy do uznania utraty prawa do zasiłku chorobowego (tak też wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 marca 2010 roku, sygn. akt III UK 71/09). W przedmiotowej sprawie organ rentowy powołał się na wykonywanie pracy zarobkowej przez odwołującą w okresie orzeczonej niezdolności do pracy.

W kwestii wykładni pojęcia "wykonywanie pracy zarobkowej", mającej zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia, czy wskazane w decyzji organu rentowego i potwierdzone w ustaleniach faktycznych czynności odwołującej stanowiły taką pracę, należy wskazać, że orzecznictwo Sądu Najwyższego przyjmuje wąską wykładnię tej przesłanki utraty prawa do zasiłku chorobowego, uznając zasadniczo, że wszelka aktywność zarobkowa w okresie pobierania zasiłku powoduje taki skutek.

Sąd Najwyższy uznaje jednak, że od ww. zasady mogą istnieć odstępstwa uzasadnione zwłaszcza sporadycznym i formalnym charakterem czynności ubezpieczonego lub ich niezbędnością dla kontynuacji działalności gospodarczej, jak niektóre czynności związane z zatrudnianiem pracowników, opłacanie czynszu itp. Możliwość uznania, że nie dochodzi do utraty prawa do zasiłku chorobowego, w przypadku aktywności zmierzającej do osiągnięcia zarobku w czasie pobierania tego zasiłku, występuje jednak tylko wówczas, gdy ma ona charakter incydentalny i wymuszony okolicznościami (por. wyrok SN z 15 czerwca 2007 roku, II UK 223/06). Stanowisko dopuszczające tego rodzaju wyjątki jest już wyraźnie ukształtowane w orzecznictwie (wyroki SN z: 9 października 2006 roku, II UK 44/06; 15 czerwca 2007 roku, II UK 223/06; 11 grudnia 2007 roku, I UK 145/07; 6 lutego 2008 roku, II UK 10/07; 5 czerwca 2008 roku, III UK 11/08; 3 października 2008 roku, II UK 26/08; 6 maja 2009 roku, II UK 359/08).

W ocenie Sądu, podjętą przez odwołującą minutową, jedną czynność należało potraktować jako incydentalną i wymuszoną okolicznościami. Zgodnie z treścią umowy zlecenia, odwołująca była bowiem zobowiązana do zatwierdzania miesięcznego raportu przesyłanego elektronicznie do (...) S.A. Odwołująca jest jedyną osobą mającą uprawnienia do dostępu do programu elektronicznego, za pomocą którego wysyłane są deklaracje miesięczne. Raz w miesiącu ma obowiązek zalogowania się do systemu (...), potwierdzenia liczby ubezpieczonych poprzez wstawienie liczby osób ubezpieczonych i zatrudnionych w firmie w odpowiednich rubrykach, w dwóch miejscach, a cała czynność trwa nie dłużej niż minutę. W toku postępowania odwołująca podkreśliła, że nie traktuje tego jak pracę, jest to bowiem jej obowiązek. Gdyby nie wysłała deklaracji, nastąpiłoby zerwanie umowy i wszyscy ubezpieczeni straciliby ubezpieczenia na życie i możliwość leczenia prywatnego. Świadczy o tym także ryczałtowy charakter wynagrodzenia, które jest de facto symboliczne. Z tytułu umowy zlecenia odwołująca otrzymuje wynagrodzenie co dwa miesiące po 79,67 zł (po 39,835 zł za miesiąc).

Powyższe świadczy o tym, że podjęta przez odwołującą czynność była techniczna, wymuszona okolicznościami. Nie można zatem mówić o wykorzystywaniu zwolnienia lekarskiego niezgodnie z jego celem, czy też o wykonywaniu pracy zarobkowej w okresie orzeczonej niezdolności do pracy.

Biorąc pod uwagę dokonane powyżej ustalenia i przeprowadzone rozważania Sąd na mocy ww. przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienia zaskarżoną decyzję (...) w W. z dnia 26 czerwca 2019 roku i przyznaje B. W. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 8 do 15 marca 2019 roku oraz ustala, że B. W. nie jest zobowiązana do zwrotu pobranego zasiłku chorobowego w kwocie 497,20 zł wraz z odsetkami.